

Sygn. akt **X GC 339/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący	SSO Leszek Guza
Protokolant	Aleksandra Polis

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 r. na rozprawie sprawy

z powództwa: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko: (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w T.

o zapłatę

1) nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 24 czerwca 2015 r. przez Sąd Okręgowy w Gliwicach pod sygn. akt X GNC 292/15 utrzymuje w mocy w całości,

2) nakazuje pobrać od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w T. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Gliwicach) kwotę 71,87 zł (siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt siedem groszy) tytułem niepokrytych przez strony kosztów sądowych.

SSO Leszek Guza

Sygn. akt X GC 339/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) Sp. z o. o. z siedzibą w T. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o. o. Sp.k. w T. kwoty 653.983,51 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2015r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu węglem kamiennym, pozwana również prowadzi taką działalność. Pozwana w dniu 17 marca 2014r. zakupiła od powódki węgiel na kwotę 1.271.366,40 zł, pozwana odebrała towar i nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń.

Pozwana nie zapłaciła za węgiel, a w wyniku wzajemnych potrąceń i kompensat do zapłaty pozwanej pozostała kwota 653.983,51 zł.

W dniu 29 stycznia 2015 r. strony zawarły porozumienie w którym pozwana uznała swój dług na który składała się m. in. należność dochodzona w niniejszej sprawie.

Strony ustaliły, że spłata zadłużenia może nastąpić w formie barterowej.

Pozwana nie podjęła jednak żadnych czynności związanych z realizacją porozumienia.

Powódka mimo zawarcia porozumienia i kierowanych do niej wezwań zapłaty nie uregulowała zaległych należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 24 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy w Gliwicach uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana wniosła o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych oraz zawieszenie postępowania.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż strony w 29 stycznia 2015r. zawarły porozumienie, jednakże strony do dnia dzisiejszego nie uzgodniły jakości towaru, ilości oraz ceny. Strony nie podpisały załącznika, który regulował by wyżej wskazane okoliczności wobec czego nie można było realizować podpisanego porozumienia, a wyłącznie winna nie podpisania porozumienia jest powódka.

Ponadto podniosła pozwana, że nie jest prawdą, iż odebrała węgiel bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Pozwana składała reklamację ustną W. P.. Powodem reklamacji była dostawa węgla o bardzo złych parametrach jakościowych.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanej powódka wskazała, iż przeciwko prokurentowi pozwanej K. S. oraz byłemu prezesowi A. K. wpłynął do Sądu Okręgowego w Gliwicach akt oskarżenia obejmujący między innymi popełnienia przez osoby zarządzające pozwaną spółką przestępstwa oszustwa przeciwko powódce. Nadto powódka podniosła, iż zwarte pomiędzy stronami porozumienie nie wpływa na wymagalność roszczenia przysługującego powódce, a pozwana zainteresowała się realizacją niemniejszego porozumienia dopiero po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

Pozwana podtrzymała swe stanowisko. W piśmie z dnia 2 listopada 2017 r. powołała się na zarzut potrącenia wzajemnej wierzytelności powódki i pozwanej.

Wskazała, że wystawiła na rzecz powoda dwie faktury VAT o nr (...) z dnia 29 lutego 2016 r. na kwotę 632 466 , 86 zł i (...) z dnia 5 maja 2016 r. na kwotę 826 160 , 74 zł i złożyła powódce oświadczenie o potrąceniu należności z tych faktur z należnością objętą sporem.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 17 marca 2014r. pozwana zakupiła u powódki węgiel, a transakcja została potwierdzona faktura VAT nr (...) opiewającą na kwotę 1.271.366,40 zł z terminem płatności wyznaczonym na dzień 16 maja 2014r.

Pozwana nie zapłaciła wyżej wskazanej należności w terminie. W dniu 10 grudnia 2014r. pozwana poinformowała powoda, iż w dniu 30 listopada 2014r. nastąpiła kompensata wzajemnych wierzytelności stron w łącznej kwocie 203.640,53 zł, z zaznaczeniem że kwota 146.254,74 zł kompensowała należności wynikające z faktury VAT nr (...), w wyniku dokonanej kompensaty zobowiązanie przysługujące powódce wyniosło 1.125.111,66 zł.

W dniu 10 grudnia 2014r. pozwana poinformowała powódkę o dokonaniu potrącenia wierzytelności wynikającej z faktury VAT nr (...) z należnościami powódki wynikającymi z następujących faktur: (...) z dnia 1 grudnia 2014r., (...) z dnia 2 grudnia 2014r., (...) z dnia 3 grudnia 2014r., (...)z dnia 4 grudnia 2014r., (...) z dnia 5 grudnia 2014r., (...) z dnia 10 grudnia 2014r. W wyniku dokonanego potrącenia do zapłaty pozwanej pozostała kwota 803.959,64 zł.

W dniu 18 grudnia 2014r. pozwana poinformowała powódkę o dokonaniu potrącenia wierzytelności wynikających z faktury VAT nr (...) z należności powódki wynikających z następujących faktur: (...) z dnia 12 grudnia 2014r., (...) z dnia 15 grudnia 2014r., (...) z dnia 16 grudnia 2014r., (...) z dnia 17 grudnia 2014r., (...) z dnia 18 grudnia 2014r. W wyniku dokonanego potrącenia do zapłaty pozwanej pozostała kwota 712.485,03 zł

W dniu 30 grudnia 2014r. pozwana poinformowała powódkę o dokonaniu potrącenia wierzytelności wynikających z faktury VAT nr (...) z należności powódki wynikających z następujących faktur: (...) z dnia 19 grudnia 2014r., (...) z dnia 22 grudnia 2014r., (...) z dnia 23 grudnia 2014r., (...) z dnia 29 grudnia 2014r., (...) z dnia 30 grudnia 2014r. W wyniku dokonanego potrącenia pozwanej od zapłaty na rzecz powódki pozostała kwota 653.983,51 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 17 marca 2014r. – k. 23-25, kompensata z dnia 30 listopada 2014r. – k. 26, kompensata z dnia 17 grudnia 2014r. – k. 27, oświadczenie o kompensacie z dnia 10 grudnia 2014r. – k. 28, kompensata z dnia 31 grudnia 2014r. – k. 29, oświadczenie o kompensacie z dnia 29 grudnia 2014r. – k. 30, kompensata z dnia 31 grudnia 2014r. – k. 31, oświadczenie o kompensacie z dnia 7 stycznia 2015r. – k. 32-33, faktura VAT nr (...) z dnia 21 marca 2014r. – k. 34-36, zeznania świadka W. P. – protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018r., zeznania świadka D. H. – protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018r.)

W dniu 29 stycznia 2015r. strony zawarły porozumienie, w którym pozwana uznała swój dług wobec powódki w kwocie 1.926.509,11 zł, na który składały się należności wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 17 marca 2014r. oraz faktury VAT nr (...) z dnia 21 marca 2014r.

Strony ustaliły, że na powyższą wartość pozwana sprzeda miał węglowy.

W § 2 porozumienia strony ustaliły, iż jakość, ilość i cena węgla będzie określona osobnym załącznikiem do niniejszego porozumienia. Sprzedaż będzie realizowana sukcesywnie w okresie od połowy lutego 2015 r. do końca czerwca 2015 r.

Powódka w dniu 24 lutego 2015r. wezwała pozwaną do zapłaty należności w kwocie 1.926.509,11 zł.

Pozwana pismem z dnia 9 marca 2015r. (data odbioru pisma przez powódkę) zwróciła się do powódki o przedstawienie harmonogramu wysyłek węgla. Strona powodowa pismem z dnia 10 marca 2015r. przesłała propozycję harmonogramu pozwanej. Pozwana pismem z dnia 12 marca 2015r. przedstawiła swoją propozycję wysyłek węgla, która to jednak nie została zaakceptowana przez powódkę.

W dniu 19 marca 2015r. powódka odstąpiła od zawartego z pozwaną porozumienia.

Pismem z dnia 9 kwietnia 2015r. pozwana podniosła, iż roszczenie powódki jest bezpodstawne a samo odstąpienie powódki od porozumienia należy uznać za bezskuteczne.

Pismem z dnia 5 czerwca 2015r. powódka zwróciła się do pozwanej wezwała pozwaną do dostarczenia w terminie do dnia 30 czerwca 2015r. miału węglowego w ilości nie mniejszej niż 8.082,81 ton.

(dowód: porozumienie z dnia 29 stycznia 2015r. – k. 41, wezwanie do zapłaty z dnia 24 lutego 2015r. – k. 42-43, pismo pozwanej – k. 44, pismo powódki z dnia 10 marca 2015r. – k. 45-46, pismo pozwanej z dnia 12 marca 2015r. – k. 47-48, odstąpienie od porozumienia z dnia 19 marca 2015r. – k. 49-50, pismo pozwanej z dnia 9 kwietnia 2015r. – k. 51, pismo powódki z dnia 5 czerwca 2015r. – k. 70-72, zeznania świadka W. P. – protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018r., zeznania świadka D. H. – protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018r.)

Pismem z dnia 30 maja 2017r. pozwana poinformowała powódkę, iż dokonała potrącenia należności wynikających z faktury VAT nr (...) oraz faktury VAT nr (...) na łączną kwotę 1.458.627,60 zł

Pismem z dnia 2 marca 2016r. pozwana wskazała, iż po częściowej analizie dokumentacji spółki stwierdzono, że część dokonanych przez pozwaną spółkę sprzedaży węgla ze składu znajdującego się w G. przy ul. (...), przez niedopatrzenie pracowników nie została zafakturowana.

Pismem z dnia 22 marca 2016r. powódka zwróciła wystawioną przez pozwaną fakturę VAT nr (...) jako bezpodstawnie wystawioną bez dokonywania czynności księgowych związanych z jej rejestracją.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2016r. pozwana wskazała, iż brak akceptacji faktury VAT nr (...) jako bezpodstawnie wystawionej jest bezzasadny.

Pismem z dnia 19 maja 2016r. powódka zaprzeczyła twierdzeniom powódki i zasadności wystawienia faktury VAT nr (...).

Pismem z dnia 15 czerwca 2016r. pozwana wskazała, iż w odpowiedzi na pisma z dnia 2 marca 2016r. oraz 4 kwietnia 2016r. po dokonaniu weryfikacji dokumentów źródłowych w postaci wydruków z wagi, WZ, korespondencji e-mail przesyła w załączeniu końcową fakturę VAT nr (...).

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 29 lutego 2016r. – k. 431, faktura VAT nr (...) z dnia 5 maja 2016r. – k. 432, oświadczenie o potrąceniu – k. 433-434, pismo pozwanej z dnia 22 marca 2016r. – k. 451-452, pismo pozwanej z dnia 4 kwietnia 2016r. – k. 453-454, dokumentacja e-mail – k. 456-462, pismo pozwanej z dnia 15 czerwca 2016r. – k. 463, faktura VAT nr (...) – k. 464, pismo powódki z dnia 19 maja 2016r. – k. 465, korespondencja e-mail – k. 467-531, dokumenty WZ pozwanej oraz z ważenia – k. 533-746, zeznania świadka W. P. – protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018r., kwity wagowe i WZ – k. 566-873,

W dniu 16 sierpnia 2017r. Prokuratura Okręgowa w Gliwicach wniosła akt oskarżenia przeciwko K. S., P. S. oraz A. K. między innymi o to, że w marcu 2014r. działając wspólnie i w porozumieniu w celu uzyskania korzyści majątkowej, poprzez uprzednio wprowadzanie w błąd przedstawiciela spółki z. o. o. (...) co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zobowiązania, doprowadzili do zawarcia ustnej umowy kupna-sprzedaży węgla w łącznej ilości 9.216 ton, doprowadzając w ten sposób (...) Sp. z o. o. do niekorzystnego rozporządzenia majątkiem znacznej wartości w kwocie 2.543.892,00 zł

(dowód: akt oskarżenia – k. 753-757)

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd w oparciu o wskazane dokumenty i zeznania przesłuchanych osób.

Sąd dał wiarę dokumentom złożonym przez stronę powodową bowiem co do zasady nie były one kwestionowane przez strony i nie budziły zasadniczych wątpliwości Sądu.

Jeśli chodzi o dokumenty strony pozwanej dotyczące podniesionego zarzutu potrącenia to uznał Sąd, że dokumenty te jako nie spełniające wymagań z art. 485 k.p.c. nie mogą mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Oceniając zeznania przesłuchanych osób Sąd dał wiarę świadkom M. G., W. P., D. H., K. S. i M. K. uznając, że zeznania te były spójne, logiczne i korespondowały nawzajem ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka P. S. uznając, że stan zdrowia świadka i wynikający z niego fakt powtarzającego się niestawiennictwa świadka na terminy rozpraw powoduje, iż przeprowadzenie tego dowodu jest utrudnione i wywołuje nieuzasadnioną zwłokę w rozpoznaniu sprawy.

Sąd pominął dowód z zeznań stron mając na uwadze fakt cofnięcia wniosku o przesłuchanie stron przez stronę powodową i nieusprawiedliwione niestawiennictwo obu stron na rozprawę.

Sąd zważył, co następuje:

Zarzuty od nakazu zapłaty nie zasługiwały na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w oparciu o treść art. 485 k.p.c.

Powódka złożyła w niniejszej sprawie podpisaną przez pozwaną fakturę VAT nr (...), wezwanie do zapłaty oraz liczne dokumenty w których pozwana uznała należność ze wskazanej faktury.

Wśród tych dokumentów wskazać należy oświadczenie o kompensacie z dnia 10 grudnia 2014 r. (k. 28), oświadczenie o kompensacie z dnia 29 grudnia 2014 r. (k. 30), oświadczenie o kompensacie z dnia 7 stycznia 2015 r. (k. 32) oraz porozumienie z dnia 29 stycznia 2015 r. (k. 41).

Te dokumenty były podstawą wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W zarzutach od tego nakazu zapłaty pozwana nie kwestionowała faktu nabycia towaru wskazanego w pozwie.

Nie były sporne wskazane przez powódkę kompensaty oraz fakt zawarcia porozumienia z dnia 29 stycznia 2015r.

Zarzucała strona pozwana natomiast złą jakość dostarczonego towaru, niewywiązanie się przez powódkę z zawartego porozumienia oraz podniosła zarzut potrącenia wzajemnych wierzytelności.

Te zarzuty nie mogły odnieść zamierzonego skutku.

Jeżeli chodzi o zarzuty oparte na twierdzeniach o złej jakości dostarczonego towaru i złożonych ustnie reklamacjach to zarzuty te były nieuzasadnione.

Przede wszystkim uznał Sąd, że pozwana nie udowodniła aby wskazane fakty miały miejsce.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika bowiem aby pozwana kwestionowała jakości dostarczonego towaru objętego fakturą VAT nr (...).

W tym zakresie nie wykazała pozwana aby reklamacje tego konkretnego towaru miały miejsce.

Podkreślenia wymaga, że strona pozwana w zasadzie nie sprecyzowała nawet na czym owa wadliwość towaru miała polegać i jaki miała wpływ na wartość tego towaru.

Z zeznań przesłuchanych świadków wynika zaś jedynie tyle, że jakiś towar dostarczony przez powódkę był reklamowany ale po tej reklamacji następowały dalsze dostawy towaru, który był przez pozwaną sortowany i sprzedawany. Takie ustalenia wynikają z zeznań świadka D. H., który zeznał, że była wadliwość towaru ale towar ten był przyjmowany, sortowany i sprzedawany.

Zeznania te potwierdzają więc stanowisko prezentowane przez świadka W. P., że istotnie miał miejsce fakt dostawy towaru obciążonego wadami ale strony się w tej kwestii porozumiały i doszło do stosownego obniżenia ceny.

Takie ustalenie znajduje oparcie również w fakcie, że w zakresie należności objętej sporem strony zawarły porozumienie z dnia 29 stycznia 2015 r., pozwana uznała tę należność i strony ustaliły jej spłatę.

Powoduje to, że uznał Sąd, iż nawet jeśli dostarczony towar był wadliwy to strony ową wadliwość akceptowały i ustaliły stosowaną do niej cenę towaru.

Ponadto zważył Sąd, że pozwana nie złożyła jakiegokolwiek dokumentu pozwalającego na ustalenie, że we właściwym czasie zgłosiła powódce wady, że dokonała reklamacji towaru z konkretnej dostawy objętej sporem.

Zgodnie z art. 563 k.c. pozwana utraciła więc uprawnienia z tytułu rękojmi.

Jej zarzuty w omawianym zakresie nie mogły więc zostać uwzględnione.

Za nieuzasadnione uznał Sąd zarzuty pozwanej odnoszące się do braku wykonania porozumienia z dnia 29 stycznia 2015 r.

Jak bowiem wynika z treści tego porozumienia strony ustaliły, że pozwana sprzeda powódce miał węglowy o wartości zadłużenia dochodzonego w niniejszej sprawie.

W § 2 porozumienia strony ustaliły, iż jakość, ilość i cena węgla będzie określona osobnym załącznikiem do niniejszego porozumienia.

Było między stronami bezsporne, że nie doszło do ustalenia tych okoliczności.

Strony nie porozumiały się co do ilości, jakości i ceny węgla jaki pozwana miała dostarczyć.

Tym samym nie doszło do wykonania porozumienia z dnia 29 stycznia 2015 r.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie było istotne to z jakiego powodu nie doszło do ustaleń o których mowa w porozumieniu.

Z faktu nie dokonania ustaleń w zakresie wskazanym wyżej nie sposób bowiem wyprowadzić wniosku, że pozwana została zwolniona z obowiązku zapłaty należności dochodzonej pozwem.

Wskazane porozumienie stanowiło jedynie ustalenie sposobu zapłaty wymagalnej należności powódki i skoro strony nie były w stanie dojść do ustaleń pozwalających na spełnienie świadczenia w sposób przewidziany w porozumieniu to pozwana winna dokonać tej zapłaty w pieniądzu.

Podkreślenia jednak wymaga, że pozwana nie wykazała aby do ustaleń w zakresie ilości, jakości i ceny węgla jaki pozwana miała dostarczyć nie doszło z winy powódki.

Powódka nie miała bowiem obowiązku zaakceptowania każdej propozycji pozwanej w tym przedmiocie. Miała powódka prawo do oceny konkretnej propozycji i uznania jej za niekorzystną.

Z faktu dokonania takiej oceny nie sposób wywieść wniosku o winie powódki za niedojście przez strony do porozumienia.

Dlatego uznał Sąd omawiany zarzut za nieuzasadniony.

Nie mógł zostać uwzględniony w niniejszej sprawie zarzut potrącenia podniesiony przez pozwaną.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 493 § 3 k.p.c. w zarzutach od nakazu zapłaty do potrącenia mogą być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485 k.p.c.

Z kolei art. 485 k.p.c. stanowi, iż sąd wydaje nakaz zapłaty, jeżeli powód dochodzi roszczenia pieniężnego albo świadczenia innych rzeczy zamiennych, a okoliczności uzasadniające dochodzone żądanie są udowodnione dołączonym do pozwu:

1) dokumentem urzędowym;

2) zaakceptowanym przez dłużnika rachunkiem;

3) wezwaniem dłużnika do zapłaty i pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu;

4) zaakceptowanym przez dłużnika żądaniem zapłaty, zwróconym przez bank i niezapłaconym z powodu braku środków na rachunku bankowym.

Sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksła, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości. W razie przejścia na powoda praw z weksła, z czeku, z warrantu lub z rewersu, do wydania nakazu niezbędne jest przedstawienie dokumentów do uzasadnienia roszczenia, o ile przejście tych praw na powoda nie wynika bezpośrednio z weksła, z czeku, z warrantu lub z rewersu.

Sąd wydaje nakaz zapłaty na podstawie dołączonej do pozwu umowy, dowodu spełnienia wzajemnego świadczenia niepieniężnego, dowodu doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, jeżeli powód dochodzi należności zapłaty

świadczenia pieniężnego, odsetek w transakcjach handlowych określonych w ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684) lub kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1 tej ustawy, oraz na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów odzyskiwania należności, jeżeli powód dochodzi również zwrotu kosztów, o których mowa w art. 10 ust. 2 tej ustawy.

Sąd może wydać nakaz zapłaty, jeżeli bank dochodzi roszczenia na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych podpisanego przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzonego pieczęcią banku oraz dowodu doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty.

W niniejszej sprawie pozwana składając zarzut potrącenia złożyła zaś jedynie jednostronne oświadczenie o potrąceniu, dwie niezaakceptowane przez powódkę faktury oraz dokumenty Wz mające stanowić dowód dostawy towaru objętego fakturami.

Dokumenty te nie spełniały wymogów z art. art. 493 § 3 k.p.c.

Przedstawione zaś do potrącenia wierzytelności przysługujące pozwanej były między stronami sporne.

Dlatego uznał Sąd, że zarzut potrącenia podniesiony przez pozwaną nie mógł odnieść skutku.

Biorąc pod uwagę te wszystkie okoliczności uznał Sąd, że zarzuty pozwanej nie zasługiwały na uwzględnienie i w oparciu o treść art. 396 k.p.c. oraz wskazane wyżej przepisy utrzymał nakaz zapłaty w mocy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. utrzymując w mocy orzeczenie o kosztach zawarte w nakazie zapłaty a zasądzające od pozwanej, jako przegrywającej sprawę na rzecz powódki kwotę 15 392 zł .

Na kwotę te złożyły się : kwota 7 217 zł stanowiąca koszty zastępstwa procesowego powódki wraz z opłatą od pełnomocnictwa i kwota 8 175 zł opłaty sądowej.

Na tej samej zasadzie na jakiej orzeczono o zwrocie kosztów nakazano pobrać od pozwanej niepokryte koszty sądowe (art. 113 u.o k.s. w związku z art. 98 k.p.c.).

Na koszty te złożyły się niepokryte koszty stawiennictwa świadków w wysokości 71,87 zł.

SSO Leszek Guza